

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှဲတော်
၂၀၁၆ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် - ၂၈

၁။ ဦးခင်မောင်မြင့်(ခ)ဦးမြင့်သန်း
၂။ ဒေါ်ချို့တူး(ခ)ချို့အေး

5

နိုင်ငံတော်

အယ်ခံတရားလို

အယ်ခံတရားပြင်

အယူ^၁ခံတရားလိုများအတွက်
အယူ^၂ခံတရားပြိုင်အတွက်

- විංග්මුවුන්තියා | තරඟාලුත්තෙවුණු නො||
- සේවකුවෙන්වෙනුවැදුන් | තරඟාලුත්තෙවුණු නො||

ရက်စွဲ၊ ၂၀၁၆ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၁၅ ရက်

၁၆

မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ်-၅ / ၂၀၁၃ တွင် တရားလို့ပီးအောင်မြတ်
က တရားပြိုင်ညီးခင်မောင်မြင့်ပါ- ညီးတို့အပေါ် သကာရည်ဘုံးထုတ်ယူရာမှ ထုတ်ယူငွေ အကျိုးအမြတ်
ငွေနှင့်နစ်နာကြားငွေစုစုပေါင်း ကျပ်သိန်း(၁၂၀)ပြန်လည်ပေးဆပ်စေလို့မှုစွဲဆိုရာ ငွေ(၈,၁၆၉,၂၈၁)
ကျပ်အတွက် အနိုင်ဒီကရီရရှိခဲ့သည်။ ယင်းစီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို တရားပြိုင်များကကော်ပူးပရှိသဖြင့်
ကြုံအယူခံမှုကိုတင်သွင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

အဆိုလှအရ တရားလိုသည် မန္တလေးမြို့တွင် ထွန်းပြည့်အောင်အမည်ဖို့သကာရည်
ပဲရုံလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်များသည် ကသာမြို့နယ်၊ ဘွက်ရွာတွင် ကြေတောင်သူလုပ်ငန်း
လုပ်ကိုင်ကြပီး ၂၀၀ရွှေနှစ်က စတင်၍ တရားလိုထံလာရောက်ဆက်သွယ်ကာ သကာရည်များပေး
သွင်းမည်ဟုဆိုပြီး ကြိုတင်ငွေထုတ်ယူခဲ့ကြောင်း၊ ပဲရုံများ၏ထုံးစံအရ ကြိုတင်ထုတ်ယူငွေအပေါ်
တရားပြိုင်များက အကျိုးအမြတ်အချိုးကျ ကျခံပေးရန်သဘောတူခဲ့ကြောင်း၊ ၂၀၀ရွှေနှစ်တွင်ကြိုတင်
ငွေထုတ်ပေးခဲ့ရာ တရားပြိုင်များက သကာရည်များပေးသွင်း၍ တန်ဖိုးငွေကိုခွန်ပြီး ဆက်သွယ်ခဲ့
ကြောင်း၊ ၃။ ၆။ ၂၀၁၁မှ ၂၂။ ၂။ ၂၀၁၂ရက်နေ့အထိ (၁၅)ကြိမ်အသုံးစရိတ်ထုတ်ယူငွေ၊ ဒယ်ကြီး(၅)
လုံးဖိုးငွေ၊ ကြိတ်တုံးငွေးရမ်းခေငွေ၊ ၁။ ၄။ ၂၀၁၂ရက်နေ့ ရှင်းကျေန်လိုင်းစွာပေါင်း(၅,၃၅၄,၈၃၂)ကျပ်

ချေလွှာအရ တရားပြိုင်များနှင့် တရားလိုတို့မှာ ကြံတောင်သူနှင့်ပွဲရုပိုင်ရှင်ပွဲစားအဖြစ် ၂၀၀၈ခုနှစ်တွင်စတင်ဆက်သွယ်ခဲ့ပြီး ၂၀၁၁ခုနှစ်အထိ သကာရည်ပိုင်းများပြောကြွေအောင် ပေးဆပ်ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ကြိုတင်ထုတ်ယူငွေအပေါ် အကျိုးအမြတ်အချိုးကျကျခံပေးရန်သဘောတူညီသည် ဆိုခြင်းမှာ မမှန်ကန်ကြောင်း၊ တရားလိုက နည်းမျိုးစုံဖြင့် တစ်ဖက်သတ်တွေက်ချက်လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြစ် ကြောင်း၊ တရားလိုလွှဲပို့ပေးခဲ့သည့်ငွေ(၃,၇၇၀,၀၀၀)ကျပ်၊ ဒယ်အိုးကြီး(၅)လုံးတန်ဖိုးနှင့် ကြိုတ်တုံးငှားသုံးငွေတို့အတွက် ၉။၃။ ၂၀၁၂ရက်နေ့တွင် ပွဲက်ရည်(၂၂)ပိုင်း၊ ၁၃။၃။ ၂၀၁၂ရက်နေ့တွင် (၂၂)ပိုင်း၊ ၂၄။၃။ ၂၀၁၂ရက်နေ့တွင် (၂၀)ပိုင်း၊ စုစုပေါင်း(၉၃)ပိုင်းကို ပွဲက်ရည်တစ်ပိဿာလျှင် (၄၃၀)ကျပ် ရွေးနှုန်းဖြင့် ပေးပို့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ၁။၄။ ၂၀၁၂ရက်နေ့က ရှင်းကျွန်းလိုငွေဆိုခြင်းမှာ မမှန်ကန်ကြောင်း၊ ထိုသို့ (၉၃)ပိုင်းပေးပို့ပြီးနောက် တရားလိုက ရှင်းတမ်းပေးခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ အဆိုလွှာတွင်ဖော်ပြတောင်းခံသည့်ငွေများမှာ ဥပဒေကခွင့်မပြုသည့်အတိုးနှုန်းများဖြင့် တွက်ချက်ထားခြင်းဖြစ်၍ပြုပေးရန် တာဝန်မရှိကြောင်း၊ တရားလိုသည် အကြောင်းကြားစာမပေးမီက ကျပ်သိန်း(၈၀)ကျော်ပေးရန်ရှိကြောင်းရေးသားထားသည့် စာချုပ်တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးခိုင်းရာ တရားပြိုင်တိုကြားခြင်းဆန်ခဲ့ကြောင်း၊ ထို့နောက် တရားလိုကအကြောင်းကြားစာပေးပို့ရာတွင် မမှန်ကန်၍ အကြောင်းမပြန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်ကိစ္စမှာ ကသာခရှိင်တရားရုံး၏စီရင်ပိုင်ခွင့်အတွင်းကျရောက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အမိန့် ၆ နည်း၅ အရမေးမြန်းချက်အပေါ် ဖြေကြားရာတွင် ပွဲက်ရည်(၂၂)ပိုင်းပေးပို့သည်ကို တမ်းချိန်လုပ်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုများထံပေးရန်ကြွေးကျန်ငွေ ကျွန်ရှိခြင်းမရှိကြောင်း၊ တရားလိုသည် ငွေ(၁၀၀)ကျပ်လျှင် (၅/၆)ကျပ် အတိုးနှုန်းများရယူကာ ငွေတိုးချေးစားသည့်လုပ်နှုန်းကိုလုပ်ကိုင်နေသူဖြစ်၍ မည်သည့်ဒီကရီမှုမရထိုက်ကြောင်း ချေပထားသည်။

မလရုံးက -

- ၁။ တရားလိုသည် တရားဖြုပ်(၂)လီးထံမှ သကာရည်ဖိုးထုတ်ယူငွေ(၅၃၅၄၈၃၂)ကျပ် ထုတ်ယူငွေများအပေါ်မှ အကျိုးအမြတ်ငွေ(၂၈၀၄၄၄၉၉)ကျပ်ရထိက်သည်ဆိုခြင်းမှာ မှန်သလား။

၂။ တရားလိုသည် နစ်နာကြေးငွေ(၃၈၃၀၇၁၉)ကျပ် ရထိက်သည်ဆိုခြင်းမှာ မှန်သလား။

၃။ တရားလိုသည် မည်သည့်သက်သာခွင့်ရထိက်သနည်း ဟူသောငြင်းချက်များကို ထုတ်နှစ်စစ်ဆေးခဲ့သည်။

အဆိုအချေအရဆိုပါက ငြင်းချက်အမှတ်-၁ပါပြဿနာအတွက် “တရားပြိုင်များသည် တရားလိုထံမှ ကြိုတင်ထုတ်ယူငွေအတွက်ပေးရန် ကျွန်ုရှင်(၅၃၅၈၃)ကျုပ်ရှိသည်ဆိုခြင်းမှာ မှန်ပါသလား”ဟူသောအချက်နှင့် “တရားလိုထံမှ ကြိုတင်ထုတ်ယူထားသောငွေများအတွက်အကျိုးအမြတ်ငွေ(၂၈၄၄၄၉၉)ကျုပ်ကို တရားပြိုင်တိုကပေးရန်တာဝန်ရှိသည်ဆိုခြင်းမှာမှန်ပါသလား”ဟူသောအချက်

တိုကိုခွဲခြားထုတ်ပေးသင့်သည်။ ငြင်းချက်များကိုရှင်းလင်းမှန်ကန်စွာထုတ်ပေးရန်လိုအပ်ကြောင်းမှတ်ချက်ပြုလိုသည်။

မူလရုံးက တရားလိုသည် တရားပြိုင်ထံ ကြိုတင်ငွေ(၅၃၄၈၃)ကျပ်ထုတ်ပေးထားကြောင်း၊ ကြိုတင်ငွေအပေါ် နှစ်ဘက်သဘောတူညီချက်အရ အတိုးနှုန်း(၅/၆)ကျပ်သတ်မှတ်ကာ ထုတ်ယူခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ပွဲရုံးစာရင်းရှင်းတမ်းတွင် အတိုးငွေများခုနှစ်ရယူထားသည်ကို တရားပြိုင်က ကန့်ကွက်ထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ ပွဲရုံးစာရင်းဖြစ်သည်အတိုးသတ်မှတ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟုကောက် ယူနိုင်ကြောင်း၊ ငြင်းချက်(၁)မှာ မှန်သည်ဟုဖြေဆိုကြောင်း၊ တရားလိုသည် အခြားသူထံအကျိုးအမြတ် ပေး၍ တရားပြိုင်ထံသို့ကြိုတင်ငွေထုတ်ပေးထားခြင်းဖြစ်သည်ဟုမပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ငြင်းချက်(၂)အရ နစ်နာကြေးရထိက်သည်ဆိုခြင်းမှာ မမှန်ကန်ကြောင်း၊ တရားလိုသည် ထုတ်ယူငွေနှင့် အကျိုးအမြတ်ငွေတိုကို တရားပြိုင်များထံမှရထိက်ကြောင်း သုံးသပ်ထားသည်။

အယူခံတရားလို၏ရွှေ့နေက တရားလိုသည် တောင်သူများထံသို့ နှစ်ပေါင်းများစွာ (၅/၆)ကျပ်အတိုးနှုန်းဖြင့်ကြိုတင်ငွေထုတ်ပေးခဲ့ပြီး တောင်သူကပေးသွင်းသည့်ပုံကြည်တန်ဖိုးမှ ခုနှစ်ရယူခဲ့ကြောင်း၊ နိုင်ငံတော်ကခွင့်ပြုသည့်ချေးငွေလိုင်စင်မရှိသည်ကို တရားလိုကဝန်ခံထားကြောင်း၊ ယင်းကိစ္စအတွက် နောက်တိုးငြင်းချက်တောင်းဆိုရာတွင် ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ တရားလိုကအဆိုပြုထားသောလွှဲပို့သည့်ငွေနှင့် ဒယ်အိုး တန်ဖိုး၊ ကြိုတ်တုံးငှားခတို့အတွက်တရားပြိုင်က ရှိုးသားစွာဝန်ခံခဲ့ကြောင်း၊ စာရင်းရှင်းကျွန်ငွေအတွက် သက်သေခံ(ယ)ဘောင်ချာမှုရင်းကို တရားပြိုင်တို့ထံပေးပို့ခဲ့သည် ဆိုသော်လည်း ရရှိခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ယင်းရှင်းတမ်းတွင်ဖော်ပြထားသည့် ခွဲဇားလွှဲငွေ(၂)သိန်းကျပ်၊ အိမ်မှာယူငွေ(၁၀)သိန်းကျပ်တိုကို ငြင်းဆိုထားပြီး ထုတ်ပေးခဲ့သည့်အထောက်အထားကို တရားလိုကတင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ငါး၏အနီးကို သက်သေအဖြစ်တင်ပြသော်လည်း စစ်ဆေးခဲ့မှုမရှိကြောင်း၊ ၂၀၁၂ခုနှစ် ကြံ့ရာသီတွင် ပွုက်ရည်(၉၇)ပိုင်းပေးပို့ခဲ့သည်ဆိုခြင်းကို တရားလိုက ဝန်ခံထားပြီး မူလရုံးက ထည့်သွင်းတွက်ချက်ထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ တရားပြိုင်များဝန်ခံထားသည့်ငွေမှ ထိုပွုက်ရည်တန်ဖိုးကို ထည့်သွင်းတွက်ချက်လျှင်ထုတ်ယူငွေ(၅,၃၃၄,၈၃)ကျပ်ဖြစ်လာနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ တရားလိုသည် ကြံ့တောင်သူများထံ ငွေတိုးချေးစားသည့်လုပ်ငန်းကို စီးပွားရေးလုပ်ငန်း တစ်ရပ်အဖြစ်လုပ်ကိုင်ခဲ့သူဖြစ်သည်ဟုပေါ်ပေါက်သဖြင့် ဒီကရီရထိက်ခွင့်မရှိကြောင်း၊ မူလရုံး၏ဆုံးဖြတ်ချက်မှာ မှားယွင်းနေသဖြင့် တည်မတ်ပေးသင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်၏ရွှေ့နေက လုပ်ငန်းသဘာဝအရ တောင်သူသည် ပွဲရုံးမှ ကြိုတင်ငွေထုတ်ယူပါက ငွေ(၁၀၀)ကျပ်လျှင် (၅)ကျပ်နှုန်းသတ်မှတ်၍ နှစ်ဖက်သဘောတူဆက်ဆံလုပ်ကိုင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထုတ်ယူငွေအတွက် ရာသီပေါ်ချိန်တွင် အကြော်မသွင်းနိုင်ပါက နောက်တစ်နှစ်အတွက် ကြိုတင်ငွေအဖြစ်သတ်မှတ်ကြောင်း၊ ပွဲရုံးမှုမှစုတိစာရင်းရယ်တွင် အကုန်အကျခံပြီး တောင်သူလိုအပ်သည့်ပိုင်းခွဲများကိုဝယ်ယူ၍ပေးပို့ရကြောင်း၊ ပွဲခာဖြစ် တစ်ပိဿာလျှင် (၁၀)ကျပ်နှုန်းသတ်မှတ်ရယူကြောင်း၊ အခြားသောသကာရည်ပွဲရုံးမှာလည်း ထိုသို့ပင် ရယူကြခြင်းဖြစ်ပြီး ထိုတုံးတမ်းစဉ်လာကို တရားပြိုင်များကသိရှိသည်ဟုတ်ဆိုထားကြောင်း၊ ပွုက်ရည်(၉၇)ပိုင်းပေးပို့သည့်မှာ ယခင်နှစ်က ကျန်ရှိသည့်ငွေများအတွက်ပေးပို့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်ထုတ်ယူခဲ့သည့် ငွေစာရင်းကို သက်သေခံ(က)မှ (က-၉၉)၊ သက်သေခံ(ခ)မှ (ခ-၂၂)၊ သက်သေခံ(ဂ) ငွေလွှဲဖြတ်ပိုင်းများဖြင့်တင်ပြထားကြောင်း၊ တရားပြိုင်တင်ပြသည့် သက်သေခံ(၁)မှ (၁)ထိစာရင်းများမှာ ၂၀၀၈ခုနှစ်မှ ၂၀၁၀ခုနှစ်အထိစာရင်းများနှင့်

သက်ဆိုင်ကြောင်း၊ သက်သေခံ(ယ)ပါ ၁။ ၄။ ၂၀၁၂ရက်နေ့ ရှင်းကျွန်လိုင်း(၁,၀၇၄,၈၃၂)ကျပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ငြင်းဆိုသော်လည်း စာတမ်းအမှတ်အသား သက်သေခံချက်နှင့် နှုတ်သက်သေခံချက်တို့ကို တရားပြိုင်ကတင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ၂၀၁၂ခုနှစ်တွင် ပွက်ရည်(၉၃)ပိုင်းပေးပို့ခဲ့သည်ဆိုခြင်းမှာ တရားပြိုင်၏ထွက်ဆိုချက်များရှိခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ “ရမ်နာရန်ဘန်ဒတ်(စိုး)မဟာဘီပရာဆတ် နှင့် မစွားဆန်တာလာ(ယ)အင်ဆန်း”^(၁) အမှုတွင်ထုံးဖွံ့ချက်အရ တရားလိုသည် အတိုးငွေကိုရထိကြခွင့် ရှိကြောင်း၊ မူလရုံး၏အမိန့်ကို အတည်ပြုသင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အဆိုလွှာတွင် ၃၆. ၂၀၁၁ရက်နေ့မှ ၂၂၂၂၂၀၁၂ရက်နေ့အထိ (၁၅)ကြိမ်အတွက် ထုတ်ယူငွေအပါအဝင် ဒယ်ကြီး(၅)လုံးတန်ဖိုး၊ ကြိတ်တုံးငှားသုံးခနှင့် ၁။ ၄။ ၂၀၁၂ရက်နေ့ရှင်းကျွန် လိုင်း(၁,၀၇၄,၈၃၂)ကျပ်တို့ကို တရားပြိုင်များထုတ်ယူငွေအဖြစ်ဖော်ပြထားသည်။ တိုငွေစုစုပေါင်းမှာ (၅,၃၇၄,၈၃၂)ကျပ်ဖြစ်သည်။ အဆိုပါငွေများအနက် ရှင်းကျွန်လိုင်းကိုသာ ချေလွှာတွင်ပြင်းဆန်ထား ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဖော်ပြပါကာလအတွင်းတွင် တရားပြိုင်များကငွေကျပ်(၄,၂၈၀,၀၀၀)ကို တရားလိုထံမှုရယူခဲ့သည်ဟုဆိုခြင်းမှာ အငြင်းမပွားသောအချက်ဖြစ်သည်ဟုဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

တရားလိုသည် တရားပြိုင်ထံသို့ ကြိတင်ငွေထုတ်ပေးရာတွင် လစဉ်အတိုးနှင့်အဖြစ် ၅/၆ကျပ်နှင့်ရယူသည်ဆိုခြင်းမှာ တရားလိုကိုယ်တိုင်ကဝန်ခံထားသောအချက်ဖြစ်သည်။ တရားလိုကဲ့သို့သော ပွဲရုံလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်သူများက တောင်သူများထံတို့သို့သောအတိုးနှင့်ဖြင့် နှစ်ဦးသဘောတူ ထုတ်ပေးကြခြင်းဖြစ်၍ ပွဲရုံထုံးစံဖြစ်သောကြောင့် ထိအတိုးငွေကို တရားဝင်ရထိကြသည်ဟု အယူခံ တရားပြိုင်ကတင်ပြခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော် သက်ဆိုင်ရာဝန်ကြီးဌာနက တရားဝင်ခွင့်ပြထားသည့်ကိစ္စဖြစ်သည်ဟုလည်း ကောင်း နိုင်ငံတော်က တရားဝင်ဖွဲ့စည်းထားသည့် အသင်းအဖွဲ့များက တရားဝင်သတ်မှတ်ပေးထားသည့် ကိစ္စဖြစ်သည်ဟုလည်းကောင်း တင်ပြချက်မရှိပေး။ ရယူထားသည့်အတိုးနှင့်မှာ နိုင်ငံတော်ပဟို ဘဏ်က ငွေကြေးလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်သောအဖွဲ့အစည်းများသို့ သတ်မှတ်ခွင့်ပြထားသည့်နှင့်ထက်များစွာ ကျော်လွှန်လျက်ရှိသည်။ ယင်းမှာငွေကြိတ်ပေးသူပွဲရုံလုပ်ငန်းရှင်က စိုက်ပိုး လုပ်ကိုင်ရန်အတွက် ငွေလိုအပ်သူတောင်သူအပေါ်စိုက်ပိုးစရိတ်လိုအပ်သည့်အချက်အပေါ်မလျှော်ကန်သောအခွင့်အရေး ယူ၍သတ်မှတ်ရယူထားသည့်အတိုးနှင့်မျှသာဖြစ်သည်။ အယူခံတရားပြိုင်ကိုးကားတင်ပြသည့်စီရင်ထုံးပါဌာပဒေကဲ့သို့သဘောသက်ရောက်သောဓလေ့ထုံးစံဖြစ်သည်ဟုလက်ခံထိုက်ခြင်းမရှိချေ။ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် သဘောတူဆောင်ရွက်နေကြခြင်းကိုဝေဖန်ရန်မရှိသောလည်းကြောင်းမှုမရှိ၍ တရားရုံးများတွင်အမှု ရင်ဆိုင်လာရပါကထိအတိုးနှင့်ကိုတရားဝင်ရထိကြသည့်အတိုးငွေအဖြစ်ခွင့်ပြုပေးထိုက်မည်မဟုတ်ပေါ့။ ခွင့်ပြုမည်ဆိုပါကတရားများမရှိသည့်အပြင် ၁၉၄၇ခုနှစ် ငွေတိုးချေးစားသူများအက်ဥပဒေပါ ပြောန်းချက်များ နှင့်လည်း ပြီစွားမည်ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ထုတ်ပေးငွေအပေါ်မှ အကျိုးအမြတ်ငွေ(၂၁၄၄၄၉)ကျပ်တောင်းခံသည်ကို မူလရုံးကခွင့်ပြုသည်မှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှန်ကန်သည်ဟုလက်ခံထိုက်ခြင်းမရှိပေး။

တရားလိုက တရားပြိုင်ပေးပို့သည့် ပွက်ရည်(၉၃)ပိုင်းမှာ ယခင်ကကျွန်ရှိငွေအတွက် ပေးပို့ခြင်းဖြစ်သည်ဟုထွက်ဆိုထားသည်။ သို့သော် ယခင်က ငွေမည်မှုထုတ်ပေး၍ တရားပြိုင်က မည်များပြန်လည်ပေးသွင်းပြီး ကျွန်ရှိခြင်းဖြစ်သည်ဆိုသောအချက်ကို တိတိကျကျရှင်းလင်းထွက်ဆိုခြင်း။

တင်ပြထားခြင်းမရှိပေါ်။ ၃၀. ၂၀၁၁ရက်နေ့၊ ငွေစတင်ထုတ်ပေးသည့်ကိစ္စမတိုင်မီကကျွန်းရှိသည်ဆုံးသောရရန်ရှိငွေများအတွက်တင်ပြတောင်းဆိုသူတရားလို့မှုထင်ရှားခိုင်မှာအောင်သက်သောပြရန်တာဝန်ရှိသည်။သက်သေခံအက်ဥပဒေပုံမှု ၁၀၂ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်အရသက်သောပြရန်တာဝန်မှာတရားလို့အပေါ်ကျရောက်ခြင်းဖြစ်သည်။ စာရင်းရှင်းကျွန်းမှုအတွက် တရားပြိုင်များက သက်သောပြနိုင်ခြင်းမရှိပါဆုံးသောအယူခံတရားပြိုင်ဘက်တင်ပြချက်မှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိပေါ်။

တရားလိုကဂ်း၏တောင်းဆုံးမှုအတွက် သက်သေခံ(ယ)ဖြစ်သည့် ထွန်းပြည့်အောင်ပွဲရုံမှ အသုံးပြုသည့်ဘောင်ချာစာအုပ်(ပြေစာအမှတ်-၄၀၁မှ ၄၉၉ထိပါရှိ)မှာပြေစာအမှတ်-၄၉၀၏နောက်ကျေတွင်ရှုင်းတမ်းအဖြစ်ရေးသားထားသည့်အချက်ကို အဓိကအထောက်အထားအဖြစ်တင်ပြထားသည်။ ထိုစာရင်းကိုတင်ပြသော်လည်း ထိုစာရင်းပါတရားပြိုင်ကပေးရန်တာဝန်ရှိသည့်ငွေအဖြစ် ဖော်ပြထားသောငွေကြေးများအတွက်သီးခြားလွတ်လပ်သည့်နှင့်သက်သေခံချက်နှင့်စာရွက်စာတမ်းသက်သေခံချက်တို့ကိုတင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိပေါ်။ရေးသားချက်များမှာ တရားလိုသာက်ကရေးသားခြင်းဖြစ်ပြီးမှန်ကန်ကြောင်းဝန်ခံသည့်တရားပြိုင်များ၏၀၁၀၇ခံချက်အထောက်အထားပါရှိချေး။ယင်းသက်သေခံ(ယ)ကိုခိုင်မှာသောသက်သေ ခံအထောက်အထားအဖြစ်မူလရုံးကလက်ခံပြီးတရားလိုတောင်းဆုံးသည့်အတိုင်းဒီကရီချာထားပေးခြင်းဖြစ်သည်။ယင်းမှာထင်ရှားသည့်သက်သေခံချက်များမရှိပါဘဲ လျက်မှန်သည်ဟုလက်ခံဆုံးဖြတ်ရာရောက်လျက်ရှိသည်။ ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်ကို မှန်ကန်သည်ဟု လက်ခံနိုင်မည်မဟုတ်ပေါ်။ပေးရန်တာဝန်ရှိငွေကိုတရားပြိုင်ကဝန်ခံထားသည့်ပမာဏအပေါ်တွင်သာ လက်ခံသင့်မည်ဖြစ်သည်။

ပွဲက်ရည်(၉၃)ပိုင်းပေးပို့မှုအတွက် ၃၀. ၃၀. ၂၀၁၂ရက်နေ့က (၂၂)ပိုင်းနှင့် ၁၀. ၄၀. ၂၀၁၂ရက်နေ့က (၂၀)ပိုင်းတို့၏တန်ဖိုးသင့်ငွေမှာ (၁,၁၈၀,၆၇၅)ကျပ်ဖြစ်သည်ဟု သက်သေခံ(ယ)တွင် ဖော်ပြထားသည်။ (၂၂)ပိုင်းအတွက် တန်ဖိုးကိုဖော်ပြထားခြင်းမရှိပေါ်။ တရားလိုကို ပြန်လှန်စစ်မေးရာ တွင် “အစဉ်(၁)တွင် ၉၀. ၃၀. ၁၂နေ့ဖြင့် ပွဲက်ရည်ပိုင်း (၂၂)ပိုင်းပေးသွင်းထားသည့်ဆုံးလျှင် မှန်ပါသည်။” ယင်းစုံပေါင်းပွဲက်ရည်(၉၃)ပိုင်းအား တစ်ပိဿာပေါက်ချေး ၃၉၀ဖြင့်တွက်ချက်ထားသည်ဆုံးလျှင် မှန်ပါသည်။ ဟုထွက်ဆုံးထားသည်ကိုတွေ့ရသည်။ တရားလို၏၀၁၀၇ခံထွက်ဆုံးချက်အရ တရားပြိုင်ဘက်တင်ပြချက်မှာ မှန်ကန်သည်ဟုလက်ခံရမည်ဖြစ်သည်။ ဆုံးသော် ယင်း(၂၂)ပိုင်းအတွက် ငွေကြေးအား ဖြင့် မည်မှုဖြစ်သည်ဆုံးခြင်းကို တရားလို တရားပြိုင်တို့က ထွက်ဆုံးထားခြင်းမရှိပေါ်။

သက်သေခံ(ယ)ပြေစာ၏ မူရင်းခွဲအဖြစ်တင်ပြထားသော (အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သော) ဘောင်ချာစာအုပ်၏ပြေစာနံပါတ် ၄၇၂တွင်တရားပြိုင်ဦးမြှင့်သန်း၏အမည်ဖြင့် ၂၈၀. ၃၀. ၂၀၁၂ရက်နေ့က ပွဲက်ရည်(၂၂) ပိုင်းလက်ခံရရှိမှုအတွက် စာရင်းရေးသွင်းထားရာ တရားပြိုင်များရရှိမည့်ငွေမှာ (၁,၃၀၅,၂၂၅)ဖြစ်သည် ဟုတွေ့ရှိရသည်။ ထိုပြေစာ၏နောက်တွင်မှ ပွဲက်ရည်(၂၂)ပိုင်း(ပြေစာနံပါတ်၄၉၀)နှင့် ပွဲက်ရည်(၂၀)ပိုင်း(ပြေစာနံပါတ်၄၉၁)တို့ကိုစာရင်းရေးသွင်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းအချက်အရပြေစာနံပါတ်(၄၇၂)ပါပွဲက်ရည်သည်ယခုအချင်းဖြစ်ကိစ္စနှင့်သက်ဆိုင်သည်ဟုလက်ခံထိုက်မည်ဖြစ်သည်။ ယင်းအချက်များအရ တရားပြိုင်များပေးပို့ထားသည့်ပွဲက်ရည်(၉၃)ပိုင်းအတွက် တရားပြိုင်ကအသားတင်ရရှိမည့်တန်ဖိုးငွေမှာ (၂,၄၈၅,၈၈၀)ကျပ်ဖြစ်ကြောင်းတွေ့ရှိရသည်။

ယင်းပွဲက်ရည်(၉၃)ပိုင်းမှာ ကြိုတင်ငွေရယူသည့် ၃၀. ၂၀၁၁ရက်နေ့နောက်ပိုင်းမှ ပေးပို့ထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် တရားလိုတောင်းဆုံးသည့်ကြိုတင်ငွေထံမှုခုနှစ်ပေးသင့်ပေသည်။

တရားလိုတင်ပြသည့် ပြေစာများ၏နောက်ကျောတွင် ရှင်းတမ်းများရေးသားပါရှိသော
လည်း လက်ခံထိုက်မှုပရှိကြောင်းကိုအထက်တွင်သုံးသပ်ပြီးဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ တရားလိုက ကြိုတင်
ထုတ်ပေးယားသည့်ငွေ(၄,၂၀,၀၀၀)ကျပ်မှ အဆိုပါပွက်ရည်တန်ဖိုးငွေကိုနှုတ်လျှင် တရားပြိုင်များက
တရားလိုသို့ပေးရန်တာဝန်ရှိသည့်ငွေမှာ (၁,၇၉၄,၁၂၀)ကျပ်သာကျွန်ရှိမည်ဖြစ်သည်။ ယင်းငွေအတွက်
သာလျှင် ဒီကရီသုယားပေးထိုက်မည်ဖြစ်သည်။

တရားလိုအနေဖြင့် ငွေထုတ်ပေးစဉ်ကသဘောတူညီထားသည့်အတိုးငွေကိုရရှိထိုက်ခြင်းမရှိသော်လည်းကြံတင်ထုတ်ပေးငွေအပေါ် တွင်ကုစားခွင့်အဖြစ်ဖြင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မရှု အရခွင့်ပြုသည့်အတိုးငွေကိုခွင့်ပြုပေးပါကမျှတမူရှိစေနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ယင်းပြောန်းချက်နှင့်တရားရုံးများလက်ခွဲအပိုင် ၁၇၃တွင် ပြောန်းချက်တို့အရ တရားခွဲဆိုသည့်အချိန်မှစ၍ တစ်နှစ်လျှင်၉၅%ကို အတိုးအဖြစ်ခွင့်ပြုသင့်မည်ဖြစ်သည်။

ထိုကြောင့် ဉှိတရားမပထမအယူခံမှုကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသခွင့်ပြုသည်။ မန္တလေး
ခရိုင်တရားရုံး၏ ၁၉။၁၁။ ၂၀၁၅ရက်စွဲပါ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကိုပယ်ဖျက်ပြီး မူလရုံးတရားလိုသည်
တရားပြိုင်များထံမှ ငွေ(၁,၇၉၄,၁၂၀)ကျပ်ကို တရားစွဲဆိုသည့် ၂၀၁၃ရက်နေ့မှစတင်၍
ငွေအပြောင်းဆပ်သည့်နေ့အထိ တစ်နှစ်လျှင် ငွေတစ်ရာကျပ်အပေါ်၏၉၉၅%အတိုးနှင့်တက္က
ပြန်လည်ရရှိထိုက်ကြောင်း ပြင်ဆင်၍ စရိတ်နှင့်တက္ကားဒီကရီချထားပေးလိုက်သည်။

ရွှေ့နေစရိတ် ၄၅၀၀ကျပ် သတ်မှတ်သည်။

○/-

× × ×

(ကည်သိန်း)

တရားသိမ်း

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလတ်တော်